

IN MEMORIAM

luni, 09 decembrie 2013

{xtypo_quote} 3. listopada je u Lupaku preminuo Petar Lacki , svima poznat kao Ujka iz Lupaka, a u subotu 5. listopada pokopan je u mjesnom groblju iz rodnog sela.
{/xtypo_quote}

Ujka je za vrijeme svog života bio izrazito radišan, pravedan i nadasve pobožan ovjek, svakako najstariji i najuzorniji karaševski hodo asnik u Marijanska svetišta iz Radne, iklove i Karaševa. Najmanje je jednom tjedno pjevao napamet Veliku muku Sje am se da mi je jednom prigodom, prije nešto više od godine dana, Ujka rekao kako je on u svetište iz Radne hodo astio pješice više puta nego što je u tom trenutku imao godina, što je bila ista istina jer je nekoliko desetlje a hodo astio pješice u Radnu dva puta u godini, odnosno za Rusalije i za svetu Mariju malu. Posebice u zadnjim godinama života imao je Ujka obi aj prije svakog pješa enja u Radnu oti i najprije kod doktorice iz Lupaka po vitamine, koji su prijeko potrebni kod teškog i dugotrajnog fizi kog napora. Zadnji put je bio u Radni ove godine, za Rusalije, bolestan, ali radostan i duševno ispunjen. Mada ga je duktorica hitno uputila na preglede u bolnicu u Ri icu umjesto da mu propiše vitamine, nije Ujka želio propustiti zadnju priliku da pješa i u omiljeno mu svetište i posljednji put pozdravi tamošnju orguljašicu i sve one koji su ga tamo poznavali. Predosje ao je da e ga uskoro Bog pozvati u nebo.

Isto u zadnjim godinama života Ujka je završio i prijepis na pisa oj mašini svih marijanskih i hodo asni kih pjesama koje se mole za vrijeme šestodnevnog mukotrpnog pješa enja u Radnu. Pjesme je prepisivao do kasne jutarnje sate, onako kako je on najbolje znao i mogao, posebice ih je pisao u zimsko doba, kada nije bio više toliko optere en s fizi kim radovima. Takve ih je prepisane osobno donio u redakciju Zajedništva Hrvata jer mu je najve a želja bila da one budu sve zajedno publicirane u jednoj knjizi dostupnoj svim hodo asnicima iz karaševske zajednice.

Plod Ujkinog dugogodišnjeg truda i požrtvovnosti je i „Hodo asni ka pjesmarica“, izdana 2012. godine u Zajedništvu Hrvata, u obliku i sa sadržajem kojega je Ujka preporu io..

Završio bih sje anje na Ujku iz Lupaka citiraju i Mikolu Beula iz Karaševa, Ujkinog mla eg prijatelja i suputnika u Marijanska svetišta, koji je u predgovoru „Hodo asni kim pjesmaricama“ to no iznio Ujkinu najgoru u želju života: „Vjerujemo da e karaševski Hrvati uvijek hodo astiti u iklovu; Radnu i u Lurdsko svetište iz Karaševa – dok bude vijeka i svijeta – i od srca pjevati, kako su to radili naši stari: Majko Božja, moli za nas“! I vjerujemo, tako er, nadodao bih ja, da e pobožna karaševska zajednica zauvijek pamtit i Ujku, njegovu vjernost, skromnost i beskona nu dobrotu.

Pokoj mu duši i neka mu je laka zemlja!

Ivan Dobra